

TAZETTE #4

THEATERAANZEE.BE

ZONDAG 30/07/2017

FRONTAAL LEREN FALEN NAOMI VELISSARIOU OVER 'SONTAG'

Met *A Tragedy (simplified)* won Naomi Velissariou de TAZ KBC jongtheatermakersprijs 2014. Ze maakt beeldrijke voorstellingen met een filosofische en onderzoekende bodem.

Met *Sontag* brengt Naomi Velissariou een portret van de iconische Amerikaanse auteur, filosofe en activiste Susan Sontag.

Sontag schreef fictie, non-fictie en essays over politiek, feminisme, homoseksualiteit en cultuur, met aandacht voor zowel vorm als inhoud. Ze was ervan overtuigd dat kunst mensen kon informeren en veranderen en toonde zich genadeloos streng voor anderen en nog veel genadelozer voor zichzelf. Haar uitgesproken politiek engagement bezorgde haar de status van profeet en geweten van de VS.

De *TAZette* sprak met Naomi Velissariou over Susan Sontag, de voorstelling *Sontag* en de kunst van het frontaal falen.

Voor we het over de voorstelling hebben wil Naomi iets kwijt.

“In zowat elk interview en artikel over mij wordt herhaald waar mijn roots liggen en waar ik opgroeide. Terwijl ik in mijn werk juist probeer te focussen op de fluiditeit van identiteit. Telkens weer lees ik dat ik een Vlaams-Griekse ben die in de Genkse mijnstreek opgroeide. Ik weet dat ik in *Tragedy* zelf bewust inging op mijn roots, maar dat diende een heel specifiek doel. Verder: *who gives a fuck* waar ik vandaan kom? Mijn identiteit is geen politiek gegeven, geen verhaal wat je voor een of andere kar kan spannen. Ik ben ook allesbehalve een symbool van diversiteit ofzo.”

Waarom koos je voor Susan Sontag als inspiratiebron?

“Ik kende haar werk van de universiteit, waar in zowat elk cultuurvak een essay van haar aan bod kwam. Toen haar dagboeken werden gepubliceerd een aantal jaar geleden raakte ik echt gebeten. Sontag was eigenlijk een van de eerste *celebrity philosophers*, en naast een notoire intellectueel ook heel erg rock-'n-roll. Ze heeft relaties gehad met een hele reeks bekende en briljante kunstenaressen, onder wie Lucinda Childs en Annie Leibovitz, vrouwen die belichaamden wat Sontag eigenlijk wilde zijn. Of zo interpreteer ik dat in elk geval. Ik ben geen Sontag-expert, maar ik heb wel alles van haar gelezen en ken inmiddels veel pikante details over haar persoonlijk leven.

WIJ ZIJN VERSLAG 'WIJ' EN 'LIEFHEBBEN'

Wat bedoelen we precies wanneer we 'wij' zeggen? Wie zijn 'wij'? Wie hoort erbij en wie niet? Hoe bepalen we dat? In een ontwapenend en confronterend live denkproces houdt Laura Van Dolron ons in *Wij* een spiegel voor, eentje van een onflatterende soort, waar we eigenlijk liever niet in kijken.

Door zichzelf en haar eigen demonen bloot te geven, geeft ze ons inzicht in onze eigen vertwijfelde ziel, de ziel van de hoogopgeleide, welgestelde, blanke westerling: rotverwend, egocentrisch en steevast afgeleid van de echte wereldproblemen door de eigen futiele probleempjes. Die treurige 'wij' stelt ze onverbloemd tegenover de 'zij', die bij ons proberen aan te sluiten, dobberend in gammele bootjes op de Middellandse Zee.

Moraliserend wordt Van Dolron zelden, al krijg je als geëngageerd en goed geïnformeerd burger wel af en toe de indruk dat er een open deur wordt ingetrapt. Maar ook dat zelfvoldane gevoel legt ze fijntjes bloot. De flard nostalgie naar vergeten tijden, toen er nog werd gestreden voor een gemeenschappelijk en bemind vaderland, voelt dan weer wat achterhaald. We hebben heus geen derde wereldoorlog nodig om ons broze collectief te versterken.

De intelligent opgebouwde monologen van Van Dolron zijn immer oprecht, vaak ironisch, nooit cynisch. De directe manier waarop ze haar publiek door elkaar schudt voelt bij momenten onbehaaglijk, maar de voorstelling draagt genoeg humor en zelfspot in zich om tegelijkertijd te helen en te sussen. Antwoorden biedt Laura Van Dolron nooit, maar de vragen die ze stelt verdienen onze tijd en aandacht.

In *Liefhebben* onderlegt Laura van Dolron het publiek in wat het betekent om lief te hebben. Ze zoekt in haar eigen leven naar anekdotes die haar inzage hebben gegeven in de liefde. "De liefde houdt schuil in kleine gebaren", betoogt ze. De liefde is daar, wanneer een mens het meest kwetsbaar is: wanneer hij zich geconfronteerd weet met de dood.

Van Dolron noemt haar theaterwerk "stand-up philosophy": filosofie met een vleugje humor. Ze leunt ook aan bij 'Alain de Botton on stage': ze componeert een monoloog waarin ze lief en leed en inzichten deelt, die het leven draaglijker of aangenamer kunnen maken. Van Dolron werkt enkele metaforen sterk uit, zoals "het huwelijk is een auditie". Op andere momenten is haar taalspel verrassend sterk, al zitten er ook wat dooddoeners tussen. Af en toe betreft Van Dolron zelfs de geschiedenis en de actualiteit in haar liefdesredevocering, maar net als in *Wij* zijn dat niet altijd hoogvliegers.

De voorstelling is een soort bewijsvoering dat "less is more"; het statement waarmee Van Dolron *Liefhebben* opent, niet van tel is in de liefde, en zeker niet als het gaat om liefde geven. Volgens de theatermaakster is de liefde altijd in staat om te stromen; zijzelf zou alleszins in staat zijn om elke toeschouwer graag te zien. Het is op zulke reflexieve momenten dat Van Dolron het publiek hartstochtelijk tot een gemeenschap omtovert en zichzelf als een dappere idealiste op de kaart zet. (BP & EH)

Natuurlijk was ze ook een vurig en uitgesproken politiek activiste, maar daarop focus ik niet in deze voorstelling. Mijn voorstellingen zijn nooit expliciet of direct politiek. Als er een politieke lading in mijn werk zit, dan is dat indirect. Sommige dingen zijn ook gewoon niet-politiek."

Ik las net het essay terug dat je schreef voor *De Correspondent*, naar aanleiding van *Sontag*, waarin je een pleidooi voert voor "frontaal leren falen". Een prikkelend idee, in tijden waarin we in de kunsten en de wetenschap net erg kritisch zijn voor de heersende prestatiedruk. Sontag zelf was veeleisend en hard voor zichzelf. Het was nooit goed genoeg.

"Het gaat niet over het streven naar succes, maar over de lat hoog leggen en het durven toegeven als je faalt. Falen als drijfveer voor een volgende stap. Nooit doen alsof het niets uitmaakte wat je nastreefde, alsof het niet de moeite was, simpelweg omdat het niet gelukt is. Sontag was in die zin een romantische kunstenaar: ze streefde het onmogelijke na, waardoor ze alleen maar onbevredigd kon achterblijven. Die manier van leven is absoluut geen recept voor geluk, integendeel. Maar mensen zijn tegenwoordig zo gefixeerd op geluk, gelukkig zijn lijkt vandaag het hoogst haalbare. Het ligt er maar aan wat je nastreeft, wat je belangrijk vindt. Voor Susan Sontag was dat iets heel anders dan geluk."

"Susan Sontag wilde niet doodgaan omdat ze nog zoveel waardevolle dingen wilde meedelen aan de mensheid. Dat klinkt verwaand. Je moet een groot ego hebben om van jezelf te beweren dat je iets te vertellen hebt dat anderen moeten horen. Maar je kan niet publiek geëngageerd zijn of aan kunst doen zonder te geloven dat je echt iets te vertellen hebt. Tegelijk heb je voldoende zelfrelativering nodig om het evenwicht tussen ego en engagement te bewaken. Dat is een moeilijke balans. Er is overigens veel valse bescheidenheid in de kunsten in België en Nederland. Het lijkt *not done* om luidop te zeggen dat wat je doet of maakt de moeite is. Ik vond dat zelf in het begin ook best moeilijk. "Hier heb ik net een jaar lang over nagedacht. Komen jullie kijken? Het is echt de moeite. Dat is dan 15 euro, aub."

Moet je Sontags werk kennen om de voorstelling te appreciëren?

"Absoluut niet. Wie komt kijken om een snelcursus Susan Sontag te krijgen komt trouwens bedrogen uit. De voorstelling is zeker geen kennismaking met haar werk. Het is andersom: alles aan deze voorstelling is Susan Sontag. Elk personage, elke zin, de muziek, het decor, elke artistieke keuze die aan de basis ligt van deze voorstelling is direct geïnspireerd op wie zij was." (BP)

ZO OM 20U30 EN MA OM 17U EN 20U30 IN CC DGP (DE KLEINE POST)

ALLE APEN APEN ALLE APEN NA VERSLAG 'MONKEY MIND'

De grootste vergissing van 2016 - op de verkiezing van Donald Trump na - was de manier waarop het inclusieve dansgezelschap Platform-K haar structurele steun verloor. Een donderslag bij heldere hemel, maar *then again*: geen reden om stil te zitten. Integendeel.

Er schuilt heel veel onverdunde energie in de werking van Platform-K, en die moet gekanaliseerd. De voorstelling *Monkey Mind* vertrekt niet toevallig van de nooit aflatende gedachtenstroom in ons hoofd, ongecontroleerd slingerend van de hak op de tak en terug.

Zo is ook het dansmateriaal, grillig gekneet door choreografe Lisi Estaras. Naast drie dansers met het syndroom van Down werken twee dansers mee uit de geroemde stal van Alain Platel, en dat laatste valt eraan te zien. *Monkey Mind* ademt de beeldtaal van les ballets C de la B, tegelijk wispelturig, groot(s) en een beetje brutaal.

Op scène wordt voortdurend opgebouwd en afgebroken; kleren worden uit- en weer aangetrokken. De onderlinge relaties staan onder hoog- dan wel laagspanning: let op, hier hangt elektriciteit in de lucht!

Het is alsof er een kleine gemeenschap wordt geassembleerd op basis van basale bewegingen. Hannah Bekemans leidt de dans; commandeert "Krokodil!" "Roken!" "Varaan!" "Koud!" "Deur opendoen!" "Mislukt model!" "Rollen!" en *hup*: er ontstaat een moderne groepschoreografie.

Niet zelden apen de dansers de andere dansers na: ook in deze kleine gemeenschap gedijt samenleven op ingebakken scenario's. Het pleit voor Estaras dat ze daarbij ook het scenario van de seksualiteit niet uit de weg gaat: *Monkey Mind* zit meer dan eens op de huid, hetgeen de stoutmoedigheid van het geheel sterk in de verf zet.

Alleen jammer dat die stoutmoedigheid de tederheid wat in de weg lijkt te zitten, maar dat wordt op het eind helemaal goedge maakt. Het eindbeeld van *Monkey Mind* is er één om in te kaderen en smaakt naar meer. Op naar nog verdomd veel Platform-K in de toekomst! (DB)

WAFELS EN KINDERWIJSJES VERSLAG 'ZANNEMIE EN DE BENDE' (3+) EN 'KRONKEL' (8+)

Gisteren opende het familiepark zijn spreekwoordelijke deuren met de gebruikelijke gratis wafels en een kinderconcert. De regenvlagen waren beslist geen partij voor de swingende songs van het vijfkoppige Zannemie en de bende. MC's van dienst waren zangeres Zannemie zelve en de besnorde jazzkat Veston. Ze regende de nummers aaneen met schalkse bindteksten en speelse momenten van interactie met de toeschouwers.

Liedjes over gorilla Gust (een beer van een aap), papadag (samen met papa protjes laten, *kipnotiseren* en afwassen: dolle pret) en de Koekeloerepoezewoef passeerden de revue. Het piepjonge publiek soleerde op een luchtgitaar, en was voor even de pantoffelheld die het monster onder bed met een stinksok had gevelde. Het virtuoze

kwintet transformeerde tijdens het concert van een Belgische Buena Vista Social Club naar een rockband en een Maghrebijns orkestje met Zannemie als muezzin. Behoorlijk indrukwekkend.

Die onophoudelijke transformatie heeft Zannemie en de bende overigens gemeen met de twee gemaskerde mensen in de mimevoorstelling *Kronkel* van Tuning People/Maas, dat al menig jaar garant staat voor topstukken op TAZ. *Kronkel* bezit alle ingrediënten van zo'n topstuk: een grote gevoeligheid voor materialen, texturen en beklijvende beelden, en een tegendraadse, schijnbaar onuitputtelijke verbeeldingskracht.

Kronkel opent met een beeld dat een variatie is op een beeld uit *Leeghoofd* van datzelfde Tuning People: een vrouw met een wit masker op tekent zichzelf met kleurpotloden tot leven. Ze krijgt ogen, een neus en een mond. Daarna volgt metamorfose na metamorfose, zeker wanneer er een jongeman in het spel komt die duidelijk een oogje heeft op de vrouw.

Ze meten zich voortdurend nieuwe, vaak groteske maskers aan, ze zijn de gietvorm voor elkaars verlangen en verbeelding. Een sensuele dans wordt een horrotafereel wordt een monsterlijke omklemming wordt weer prille liefde. Wij zagen onder andere een cycloop, een Uruk-hai en een Wolverine-figuur met afgehouden klauwen, weerloos als de Bijbelse Samson. Benieuwd wat u er allemaal in zult ontdekken. (MV)

VANDAAG T/M ZA 5/8 - DOORLOPEND IN HET LEOPOLDPARK

DE FAVORIETEN VAN CHARLOTTE VDB VIJF TIJDLOZE GEDICHTEN - #2

Goed is het, lief, jou 's nachts dichtbij te voelen,
onzichtbaar in je slaap, nachtelijke ernstig,
terwijl ik tracht mijn zorgen te ontwarren
als waren het verstrikt geraakte netten.

Afwezig navigeert jouw hart door dromen,
je lichaam echter ademt zo verlaten,
zoekt me en ziet me niet, voltooit in mijn droom
als plant die zich verdubbelt in het donker.

Rechttop ben jij een ander in de morgen,
maar van verloren grenzen in de nacht,
van 't zijn en niet-zijn waarin wij verkeren

brengt iets ons dicht bij het levenslicht
alsof het zegel van het donker wijst
met vuur op zijn geheime creaturen.

Pablo Neruda

Speciaal voor de *TAZette* kiest festivaldichteres Charlotte Van den Broeck vijf van haar favoriete gedichten. Dit is de tweede in het rijtje. Van den Broeck: "De *Godfather* van het liefdesonnet."

ALL AT SEA

GROEPSTENTOONSTELLING met werk van
**Sonia Aniceto (PT), Koen Fillet, Maaike Leyn,
Edith Ronse, Chris Vanderschaeghe, Els Vos,
Lisa Wilkens (UK) en Tom Woestenborghs.**

VAN WOE 26 JULI TOT ZON 6 AUGUSTUS

KUNSTHUIS ARTINE
OOSTHELLING KURSAAL 6
8400 OOSTENDE

OPEN DAGELIJKS VAN 13U30 TOT 19U

CAPS
CONTEMPORARY ART PROJECTS

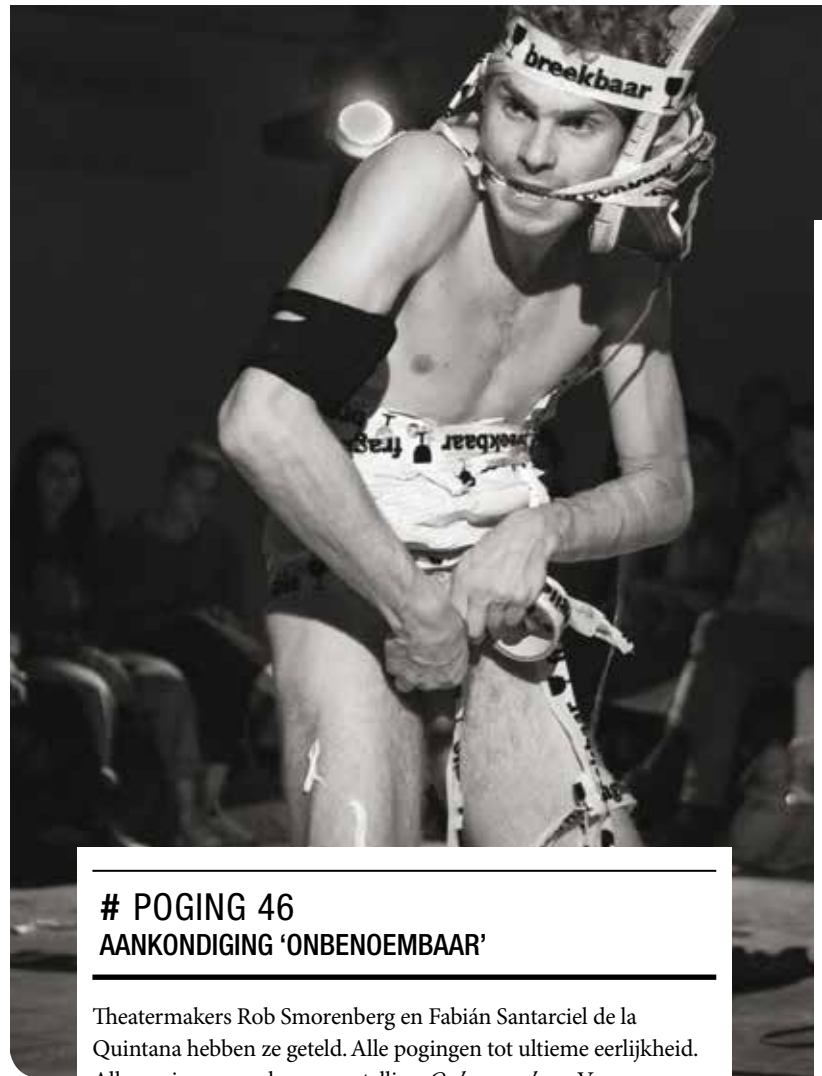
<http://www.c-aps.be> | info@c-aps.be | +32 0495 528097

DAGKLAPPER: ZONDAG 30/07/2017

10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN, TAZette vanaf 11u verkrijgbaar						
10-18U	DRL	HET MUSEUM VAN DE EIGENZIN Verschillende en 'verstorende' benaderingen, hoe gaat kunst hier mee om?	HET MUSEUM VAN DE EIGENZIN	MU.ZEE	EXPO	ADD € 9		
10-02U	DRL	EN ROUTE. ONDERWEG NAAR BETER. Fototentoonstelling van de Oostendse fotograaf Keoma Zec over het leven van West-Afrikaanse migranten op weg naar Europa	KEOMA ZEC/11.11.11	LEOPOLDPARK	EXPO	GRATIS		
10U00	30'	MEMORANDUM V/E GEORGANISEERD LEVEN. Maya Albert dompelt zich onder in de wereld van standwerkers.	MAYA ALBERT/BAD VAN MARIE	DELHAIZE HAZEGRAS	PODIUM	UV		
10U30	30'	MEMORANDUM V/E GEORGANISEERD LEVEN. Maya Albert dompelt zich onder in de wereld van standwerkers.	MAYA ALBERT/BAD VAN MARIE	DELHAIZE HAZEGRAS	PODIUM	UV		
11U00	90'	BOEKENTAZ#2 Friedl Lesage nodigt haar gasten, Jan Decorte, Caroline Pauwels en Elvis Peeters, uit tot een boeiend gesprek.	DECORTE/PAUWELS/PEETERS	KAAP/VRIJSTAAT O.	LITERATUUR	€12,00		
11U00	180'	EGONOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen over universele verhalen.	RIPANI/ARIAS/STRIJDONK	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	€15,00		
11U00	180'	AGORANOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen. Het theater als een plein.	AENDENBOOM/COLLECTIEF ELAN(D)/DERMUL	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	UV		
11U00	60'	DE BROERS VAN BOMMEL Ontdek jonge filmmakers waarvan we nu al uitkijken naar het verdere oeuvre. Je krijgt een kortfilm te zien + een sneak.	ON THE LOOK OUT (KORTFILMS)	CC DGP (KLAS)	FILM	€3,00		
11U00	75'	TIPS & TRICKS Een uitnodigende zoektocht naar wat het betekent om je ergens thuis te voelen.	ANOUC STURTEWAGEN/SARAH EISA	CC DGP (DACTYLO)	PODIUM	€12,00		
11U00	45'	BLOB Een visueel en auditieve beleving van dromen, angsten en verlangens, zonder woorden en acteurs.	MARIA JEREZ QUINTANA	P & P WEST (BOUWATELIER)	PODIUM	UV		
11U00	30'	MEMORANDUM V/E GEORGANISEERD LEVEN. Maya Albert dompelt zich onder in de wereld van standwerkers.	MAYA ALBERT/BAD VAN MARIE	DELHAIZE HAZEGRAS	PODIUM	UV		
11-19U	DRL	KINDERVOORSTELLINGEN VOOR ALLE LEEFTIJDEN Samen met poppentheater FroeFroe tovert TAZ het Leopoldpark opnieuw om tot een echt cultureel kinderparadijs.	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS		
11U00	DRL	WILLIPS & APEVELARTOTAL Maak kennis met het werk van William Philips & APEVELARTOTAL, de man achter het affichebeeld van deze TAZ-editie.	WILLIPS & APEVELARTOTAL	GALERIE BEAUSITE	EXPO	GRATIS		
11U30	60'	PORTLAND Een set vol geweldige dreampop, een absolute must voor liefhebbers van Fleet Foxes of Bon Iver.	PORTLAND	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5,00		
11U30	90'	OP SLEEPTOUW Annelies Verbeke, bekend van de romans Slaap! en Dertig dagen, neemt je op sleeptouw naar een unieke locatie.	ANNELIES VERBEKE	VERTREK CAFÉ KOER	LITERATUUR	UV		
11U30	30'	MEMORANDUM V/E GEORGANISEERD LEVEN. Maya Albert dompelt zich onder in de wereld van standwerkers.	MAYA ALBERT/BAD VAN MARIE	DELHAIZE HAZEGRAS	PODIUM	UV		
14U00	90'	TUSSEN WOORD EN BEELD Het woord wordt gegeven aan studenten Schrijven, Film en Drama.	FILM AAN ZEE	CC DGP (FOYER DKP)	FILM	€6,00		
14U00	80'	BOMBASTISCHE LIEFDESVERKLARING De voorstelling van Julie Cafmeyer is uit het intieme leven gegrepen en betreft zonder gêne het publiek.	JULIE CAFMEYER	BIB K. LAMBERT (FORUM)	PODIUM	UV		
14U30	90'	OP SLEEPTOUW Annelies Verbeke, bekend van de romans Slaap! en Dertig dagen, neemt je op sleeptouw naar een unieke locatie.	ANNELIES VERBEKE	VERTREK CAFÉ KOER	LITERATUUR	UV		

15U00	180'	EGONOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen over universele verhalen.	RIPANI/ARIAS/STRIJDONK	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	UV
15U00	180'	AGORANOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen. Het theater als een plein.	AENDENBOOM/COLLECTIEF ELAN(D)/DERMUL	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	UV
15U00	60'	S.S. BELGENLAND. WERELDCRUISE 1927-1928 Een 'home movie' gemaakt door een passagier van de wereldcruise van de Red Star Line. Door Peter Vermeersch.	FLAT EARTH SOCIETY	CC DGP (GROTE POST)	MUZIEK	UV
15U00	55'	DE PROFUNDIS Pianist Daan Vandewalle gaat aan de slag met het werk van de componist Frederic Rzewski, gebaseerd op Oscar Wilde.	DAAN VANDEWALLE	BAAI	MUZIEK	UV
15U00	75'	TIPS & TRICKS Een uitnodigende zoektocht naar wat het betekent om je ergens thuis te voelen.	ANOUC STURTEWAGEN/SARAH EISA	CC DGP (DACTYLO)	PODIUM	€12,00
16U00	60'	ONBENOEMBAAR Voorbij de dagdagelijkse schaamte op zoek naar iets wat we gemeenschappelijk hebben.	SMORENBERG/SANTARCIEL DE LA QUINTANA	BAAI+	PODIUM	UV
16U00	60'	IN STUKKEN Samen met zeven Oostendse kinderen regisseren Ineke Nijssen en Hendrik Van Doorn deze TAZ-productie.	INEKE NIJSSSEN/HENDRIK VAN DOORN	ATHENEUM	PODIUM	€12,00
16U00	60'	AMUSE GUEULE: MONOCHROMATIC Accordeonisten Anne Niepold en Gwen Cresens delen eenzelfde filosofie over muziek, maar elk met hun kenmerkende stijl.	ANNE NIEPOLD & GWEN CRESENS	KAAP/VRIJSTAAT 0.	AMUSE-GUEULE	€12,00
17U00	75'	FAUST, EEN MECHANISCHE KOMEDIE Mats en Timo creëren vanuit een theoretische basis droomwerelden waar naar het begin van alles wordt gezocht.	M. VANDROOGENBROECK/T. STERCKX	KAZ	PODIUM	UV
17U00	60'	THE GIRL WHO CRIED WOLF Met donkere en hypnotische doompop nemen ze ons mee op een muzikale trip door hun universum.	THE GIRL WHO CRIED WOLF	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
17U00	90'	OP SLEPTOUW Annelies Verbeke, bekend van de romans Slaap! en Dertig dagen, neemt je op sleeptouw naar een unieke locatie.	ANNELIES VERBEKE	VERTREK CAFÉ KOER	LITERATUUR	UV
17U00	60'	GALOP Een ruimer verhaal over het hebben van een afwijkend lichaam.	DOLORES BOUCKAERT	CC DGP (STUDIO +1)	PODIUM	GRATIS
18U00	50'	PISTE Opkomend jongleertalent Michiel Deprez serveert geen spektakel, maar neemt je mee op een intiem, persoonlijk onderzoek.	MICHEL DEPREZ	BASISSCHOOL KROONLAAN	PODIUM	UV
18-23U	DRL	PLACE MUSETTE Van Hautem brengt Brel, Piaf en Trenet weer tot leven, en dat terwijl je kunstenaar Pol Bonduelle aan het werk kan zien.	TE GAST: MICH VAN HAUTEM	CAFÉ KOER	MUZIEK	GRATIS
18U00	60'	DE BROERS VAN BOMMEL Ontdek jonge filmmakers waarvan we nu al uitkijken naar het verdere oeuvre. Je krijgt een kortfilm te zien + een sneak.	ON THE LOOK OUT (KORTFILMS)	CC DGP (KLAS)	FILM	€3,00
18U00	80'	BOMBASTISCHE LIEFDESVERKLARING De voorstelling van Julie Cafmeyer is uit het intieme leven gegrepen en betreft zonder gêne het publiek.	JULIE CAFMEYER	BIB K. LAMBERT (FORUM)	PODIUM	UV
18U00	45'	BLOB Een visueel en auditieve beleving van dromen, angsten en verlangens, zonder woorden en acteurs.	MARIA JEREZ QUINTANA	P & P WEST (BOUWATELIER)	PODIUM	UV
18U00	80'	THE OSTEND STREET ORKESTRA Een docu van en een concert door het experimenteel muziekensemble dat mensen uit alle lagen van de maatschappij verenigt.	THE OSTEND STREET ORKESTRA	CC DGP (GROTE POST)	MUZIEK	UV
19U00	60'	VOOR WE MENSEN WERDEN Een gezamenlijke denkoefening waarin Bart van de Woestijne zich met het publiek voorstelt hoe het is om een dier te zijn.	BART VAN DE WOESTIJNE	HANGAAR 1	PODIUM	€9,00
19U30	60'	STIL(L) Een dans, een lied over twee mensen die zoeken naar wat hen verbindt.	TIM TAVEIRNE/LOES SWAENPOEL	SERRE GROENDIENST	PODIUM	UV
20U00	90'	SOIRÉE ÉMANCIPÉE, VROUWEN ZINGEN DR. P - TAZ Een muzikale ode aan de unieke dichter, cabaretier, componist, zanger... Drs. P!		VERSLUYSIDÔME	MUZIEK	€16,00
20U30	60'	RAPHAËL Twee performers dansen samen een geforceerd duet en gaan op zoek naar de fijne grenzen tussen intimiteit en perversie.	A. VANTOURNHOUT/B. LIEVENS	SCHEEPSWERF IDP	PODIUM	UV
20U30	90'	SONTAG Waan jezelf in de droomwereld van Susan Sontag, doorspekt met iconische beelden en demonen uit haar werk.	NAOMI VLISSARIOU/FRASCATI PROD.	CC DGP (KLEINE POST)	PODIUM	UV
21U00	75'	ZINGARATE Drie vrienden voor het leven, storten zich één keer per maand een heel weekend in woest fuiven en balorigheid.	COMPAGNIE CECILIA	DENZIL DIASKAAI	PODIUM	UV
21U00	70'	DE HERDER EN DE GARAGIST Een priester tijdens een keerpunt in zijn geloof na de aanslagen in onze hoofdstad.	TOM JANSEN/MONTY	P & P WEST (AUDITORIUM)	PODIUM	€14,00
21U00	60'	MISSCHIEF MARIEKE Een verhaal over een moeder die haar kind afstaat.	LIEVE BLANQUAERT/GREET JACOBS	ATHENEUM	PODIUM	UV
21U00	110'	NE SWARTE Met Ne Swarte maakt Jan Decorte een radicale poëtische herschrijving van Shakespeares Othello.	BLOET	LOODS NMBS	PODIUM	€16,00
21U00	75'	INDIAAN In Indiaan trekt een groep twintigers zich terug in de natuur, op zoek naar sporen van de Native Americans.	DE HOTSHOP - COOLER DAN DE	VUURTORENWEG Z/N	PODIUM	€12,00
21U00	60'	THE MAKING OF JUSTICE Zeven gevangenen schreven mee aan het scenario voor deze misdaadfilm geïnspireerd op eigen ervaringen.	SARAH VANHEE/MANYONE VZW	CC DGP (GROTE POST)	FILM	€6,00
21U00	30'	FRANCIS DENYS In Molenbeek bevindt zich 2M3, een artistiek laboratorium. Francis Denys is beeldend kunstenaar.	2M3	ATELIER KLEINVERHAAL	PLUS	ADD € 3
22U00	75'	GEBERGTE Een actuele herschrijving van Sofokles' Oidipous onderzoekt Matthias Van de Brul de nacht na de tragedie.	MATTHIAS VAN DE BRUL	ELYSÉE	PODIUM	€9,00
22U00	60'	ONBENOEMBAAR Voorbij de dagdagelijkse schaamte op zoek naar iets wat we gemeenschappelijk hebben.	SMORENBERG/SANTARCIEL DE LA QUINTANA	BAAI+	PODIUM	€9,00
22U00	60'	V L I E G T U I G Experimenterend metakoestische en elektronische klanken, taal en compositie vloeien moeiteloos in elkaar over.	V L I E G T U I G	CAFÉ CRAYON	MUZIEK	€5,00
22U00	60'	ROCK STRANGERS MAKE SENSE TO ME (PREMIÈRE) - MARTINE-NICOLE ROJINA Gefacineerd door Arne Quinzes rode sculpturen maakt Rojina een unieke voorstelling.		ZEEHOLDENPLEIN	MUZIEK	GRATIS
23U00	60'	NOG EVEN VOOR HET SLAPENGAAN Warre Borgmans nodigt je uit om even voor het slapengaan de dag te overschouwen.	WARRE BORGMANS & GUESTS	THEATERTENT PARK	PLUS	€8,00
24U00	60'	GEROEZEMOES BrusselsExpirementalFizzPopExplosion-duo van Jens Bouttery en Lennart Heyndels.	GEROEZEMOES	CC DGP (LOKETTENZAAL)	MUZIEK	€5,00

TIP: Op vertoon van een TAZ-ticket kan je het Spilliaert Huis bezoeken voor 3 euro ipv 5 euro.

POGING 46 AANKONDIGING 'ONBENOEMBAAR'

Theatermakers Rob Smorenberg en Fabián Santarcíel de la Quintana hebben ze geteld. Alle pogingen tot ultieme eerlijkheid. Alle pogingen van hun voorstelling *Onbemoembaar*. Vanwaar kwam dat verlangen dan?

Plots was er het besef van vergankelijkheid. Door familieleden die stierven. Door een wens om monnik te worden. In hun voorstelling gaan ze op zoek naar de essentie. Op zoek naar antwoorden.

Wat kunnen we doen om iets blijvends te creëren?

Wat van ons mag niet vergeten worden?

Wat willen we doorgeven en hoe doen we dat?

Ze vonden die antwoorden tijdens het repeteren. "Door zo eerlijk mogelijk aanwezig te zijn," zegt Smorenberg. "Dat is elke dag keihard werken!" volgens Santarcíel de la Quintana. "Je moet vergeten hoe de poging gisteren was."

Santarcíel de la Quintana gaf nog les aan Smorenberg op de Mime Opleiding in Amsterdam. Hij vroeg hem voor een kleine rol in zijn solo. "Dat is een duet geworden," zegt hij lachend. Ze vonden elkaar op de vloer en tasten daar de grenzen van het theater af.

Op de vraag wat van hen niet vergeten mag worden blijft het lang stil. "De poging," zegt Smorenberg dan. "De poging mag niet vergeten worden. In het begin van het repetitieproces sta je daar allemaal mooie dingen te zeggen. En plots sta je daar..."

Het is precies die naaktheid die ze zoeken. Door hun lichamelijke tekortkomingen te tonen, door hun al te kleine geschiedenis te vertellen. Zo verpakte Smorenbergs vader worsten en tompoezen in de HEMA en huilt Santarcíel de la Quintana heel vaak: als hij verdrietig is, als hij moe is, als hij blij is. Zo komen ze tot een universeel verhaal. Tot antwoorden die we misschien wel allemaal delen. (XVDB)

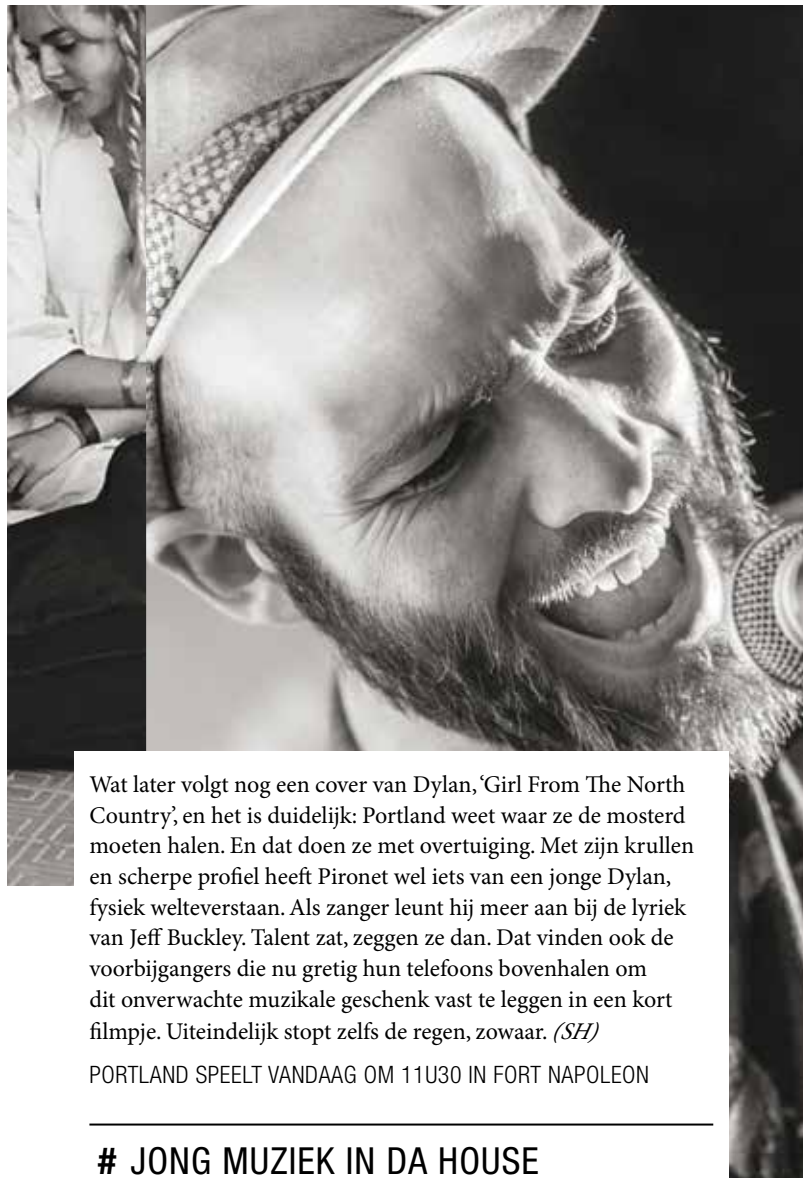
VANDAAG EN DI 1/8, TELKENS OM 16U EN 22U, WO 2/8 ALLEEN OM 16U IN BAAI+

PORTLAND IN DE REGEN JONGE BAND VERTEDEERT OP DE DIJK

"I feel like a monkey in a zoo." Jente Pironet, zanger en frontman van Portland, flapt het er schijnbaar achteloos uit. Hij zit op de zeedijk op de grond, onder een foto uit de tentoonstelling *De zomer van 1936*. 'Zomers' is wel het laatste waar de weinige passanten aan denken op dat moment – gisterennamiddag omstreeks vijf uur onder de Venetiaanse Gaanderijen. Het regent pijpenstelen en de grijze wolken in de verte beloven geen beterschap. Het hoort erbij op Theater Aan Zee: weer en wind trotseren om toch een concert of voorstelling te spelen. Dat is eigen aan locatieprojecten en een beetje kunstenaar engageert zich evengoed om iedere dag weer het volle pond te geven, in openlucht of op uitdagende – lees: soms lastige, vaak vochtige, vrijwel altijd tochtige – locaties. *No rules, great scotch*. Maar je moet het maar doen, keer op keer. Die nuance tekent ook de entree die Portland maakt, op weg naar hun namiddagconcert op de dijk. Pironet en co sloffen naar hun onbestaande 'podium' van de dijk, een gitaar in de hand, een kleine versterker in een kartonnen doos en nog wat spulletjes in een Delhaize-tas. *Travellin' light*, heet dat. Met een air van *let's get this thing over with* – en wie zou het hen kwalijk nemen? Voordeel van zo'n lichte opstelling is wel dat er van een soundcheck weinig of geen sprake is, en Portland vijf minuten na aankomst al klaar is om een aantal liedjes te spelen. "We mogen pas beginnen om vijf uur, zo staat het in ons contract. Misschien komen er juryleden kijken," zegt Pironet tegen enkele omstaanders. In afwachting moet de band, die voor dit concert uit Pironet en zangeres Sarah Pepels bestaat, nog een groep van een dertigtal luidruchtige mannen verdragen: ze vieren een vrijgezellenfeest met veel bier en vinden een muzikaal duo op straat wel een interessante aanvulling op hun alcoholisch parcours. Gelukkig besluiten de luidste drinkers onder hen al snel dat er voor hen niets te halen valt uit de situatie, en als de productieleidster van TAZ even later aan de orgelman verderop heeft gevraagd of hij wilt stoppen met draaien, kan Portland eindelijk aan zijn akoestische set beginnen. "I guess I wasted all my time," zingt Pironet in het eerste nummer. Toeval? Uit de overgave waarmee hij en Pepels hun breekbare songs over de natte zeedijk laten dwarrelen – pur sang pop in sierlijke krullen – spreekt het tegendeel. Deze liedjes willen, welja moeten, gehoord worden. Regen of niet. Harde straatstenen of niet. Gaandeweg blijkt nog maar eens wat goeie muziek vermag, ook in druilerige omstandigheden. Je ziet passanten de oren spitsen en halt houden, verleid door de melancholische snik in de stem van Pironet en hun delicate samenzang. Schattig detail: Pepels heeft kralensnoeren over de versterker gedrapeerd. *The Summer of Love* voelt ineens niet zo veraf – dichterbij alleszins dan *De zomer van 1936*. Grappig detail: een vrouw van middelbare leeftijd luistert ogenschijnlijk onbewogen vanonder haar kanariegele poncho. Maar na elk nummer applaudisseert ze enthousiast vanonder diezelfde drijfmatte poncho, waarbij de druppels ter hoogte van haar klappende handen vrolijk in het rond spatten. En neen, toeval bestaat niet, is alweer de conclusie. Want Portland heeft de weergoden zelf uitgedaagd: niet alleen door een nummer te schrijven dat 'Pouring Rain' heet, maar ook door een cover van Fleetwood Mac in hun set op te nemen. Titel: 'Dreams'. Waarbij het refrein van deze klassieker start met de onvergetelijke zin "Thunder only happens when it's raining..."

Wat later volgt nog een cover van Dylan, 'Girl From The North Country', en het is duidelijk: Portland weet waar ze de mosterd moeten halen. En dat doen ze met overtuiging. Met zijn krullen en scherpe profiel heeft Pironet wel iets van een jonge Dylan, fysiek welteverstaan. Als zanger leunt hij meer aan bij de lyriek van Jeff Buckley. Talent zat, zeggen ze dan. Dat vinden ook de voorbijgangers die nu gretig hun telefoons bovenhalen om dit onverwachte muzikale geschenk vast te leggen in een kort filmpje. Uiteindelijk stopt zelfs de regen, zowaar. (SH)

PORTLAND SPEELT VANDAAG OM 11U30 IN FORT NAPOLEON

JONG MUZIEK IN DA HOUSE PROGRAMMATOR WOUTER LICHT TOE

De acht bands die dit jaar aantreden op TAZ zijn geselecteerd door een duo: Lode Pauwels en Wouter Vanmeenen. De voorbije edities werd dit programma onderdeel traditiegetrouw door Pieterjan Vervondel samengesteld, maar die geniet van een welverdiend sabbatjaar. Aan Wouter, net als Lode Pauwels verbonden aan muziekclub De Zwerver en het bekende festival Leffingeleuren, stelden we de vraag om elke band kort toe te lichten (zie ook het verslag van Portland elders in deze *TAZette*). Maar eerst: een algemene beschouwing.

In De Standaard stond onlangs te lezen dat de internationale verkoop van elektrische gitaren in vrije val is. Gitaren zijn ook bij jongeren, laptopmuziek is in. Klopt dat?

Vanmeenen: "Ja en neen. Het lijkt er inderdaad op dat de *mainstream* gitaarrock op sterven na dood is. Maar dat geldt zeker niet voor de alternatieve scene. Daar vind je momenteel heel wat stevige bands die vunzige, weerbarstige, experimentele gitaarmuziek maken. Groepen als Raketkanon of Oathbreaker. Maar het klopt wel dat er in het algemeen meer muziek op de laptop gemaakt wordt: elektronica is echt alomtegenwoordig. Of dat zo blijft? Dat zal de toekomst uitwijzen. Doorgaans houden die stromingen of tendensen elkaar zo'n beetje in evenwicht: als de *mainstream* wordt bepaald door synthesizers, wat nu zo is met populaire bands als Bazart en Oscar And The Wolf, dan komt de *underground* nog ruiger uit de hoek. Op langere termijn houden die dingen elkaar dus in balans, zo lijkt het."

Kun je iets meer vertellen over jullie selectie voor TAZ dit jaar?

"Er is ons gevraagd, aan Lode en mij, om een programma samen te stellen van acht bands die telkens vier keer spelen: in Café Crayon, in Fort Napoleon, op locatie ergens in de stad en – dit is nieuw – om middernacht in de lokettenzaal van De Grote Post. Een leuke opdracht natuurlijk, en sowieso werken wij van De Zwerver al langer samen met TAZ. Zo nodigden we in het verleden al Jong Muziek-laureaten uit voor een concert bij ons, of als voorprogramma. De vraag ligt dus in dat verlengde. Wat de genres betreft: wie TAZ kent, weet dat je de extreme dingen niet moet loslaten op het publiek. Metal of zo. Maar goed, dit gezegd zijnde kan er veel op dit festival, en we hebben gestreefd naar een fijne mix."

VLIEGT UIG

"Zij maken Nederlandstalige synth-pop. Heel bezwerend. Ze vielen op als inzending voor een wedstrijd in Trefpunt, Gent. Lode was er jurylid en zo is hij hen op het spoor gekomen."

PORTLAND

"Die volg ik al redelijk lang. Zij namen deel aan een talentwedstrijd in de Zwerver: Busker Street. Aanvankelijk draaide het rond zanger Jente Pironet als singer-songwriter. Nu is hij vergezeld van een band en samen met hen maakte hij indruk als voorprogramma van Little Green Cards enkele maanden geleden. Het genre? Dromerige folk, zoiets."

The Girl Who Cried Wolf

"Ken ik ook al een tijdje. Via een vriend die hen ooit omschreef als het Belgische antwoord op Portishead. Zij namen vorig jaar deel aan Golfbrekers, de Oostendse rockrally zeg maar, wonnen en kwamen zo definitief op onze radar."

GeRoeZeMoeS

"Drummer en multi-instrumentalist Jens Bouttery is een muzikaal fenomeen. Dit is zijn nieuwe project. *Weird* pop. Wordt vaak ten onrechte in een jazzhoekje geduwd. Maar het gaat veel breder dan dat. Deze band heeft mij live al omvergeblazen. Ken je TaxiWars, die band met Tom Barman? Daar heeft het soms wel iets van weg."

In Een Discotheek

"Zij speelden als voorprogramma van Het Zesde Metaal. Indie-elektro met diepgang."

Lohaus

"Raakte bekend via De Nieuwe Lichting van Studio Brussel. Ik hoorde een nummer van hen op de radio, het klonk heel fris. Genre? Triphop, maar met een hedendaagse twist."

UMM

"Popmuziek met een spreekwoordelijke hoek af. Zij wonnen de publieksprijs op Verse Vis, waar ze ook van de jury een eervolle vermelding kregen, als tweede laureaat."

ONS

"Heb ik leren kennen in de Charlatan in Gent. Het was een duo, met Joris Vergaert en Joppe Tanghe. Daarna hadden ze een band, nu treden ze weer op als duo. Denk ik. Lijkt een beetje op Kings of Convenience. Vrolijk op het eerste gehoor, maar er zit veel meer onder..." (SH)

OP THEATERAANZEE.BE VIND JE, BEHALVE DE PRAKTISCHE CONCERTINFORMATIE, OOK EEN LINK NAAR DE REGISTRATIE VAN EEN AANTAL LIVE OPTREDENS.

LOFZANG OP LENIGE TAALGYMNAST VERSLAG 'SOIRÉE ÉMANCIPÉE. VROUWEN ZINGEN DRs. P'

In de tot de nok gevulde basketbalarena van Oostende ging gisteravond *Soirée émancipée*. *Vrouwen zingen Drs. P* in première, één van de drie voorstellingen die Theater Aan Zee dit jaar zelf produceert. Die vrij bombastische, rijmende titel past volledig bij de bodybuilder van taal die wijlen Drs. P was. Hij was de uitvinder van een eigen genre, het ollekebolleke, dat om een uiterst grote taalbeheersing vraagt. Hij was soeverein in zeslettergreppigheid. Een puntdichter pur sang ook, de *Martialis* van boven de Maas. En hij schreef vooral een rijk repertoire aan absurdistische, vaak wat lugubere liedjes bijeen.

Rond die liedjes draait de *Soirée émancipée*, al worden ook enige ollekebollekes ten berde gebracht als bruggetjes tussen de verschillende nummers. De muzikale leiding is in handen van Jean Blaute en Jan De Smet, oude rotten in het vak en tevens twee voormalige vrienden van Drs. P. Ze tekenen voor prachtige arrangementen, dikwijls met de minder voor de hand liggende instrumenten waarvan hij zozeer hield. Zoals de zingende zaag, de kazoo en de theremin. Vier vrouwen nemen de zangpartijen voor hun rekening: Fay Lovsky, Ineke Nijssen, Maaïke Cafmeyer en Nele Paelinck. Vooral Lovsky springt in het oog vanwege haar muzikale veelzijdigheid en het hilarisch gebrachte 'Bananen', dat Drs. P in 1983 schreef voor Blaute. Verder bleken de klassiekers 'Veerpont', 'De zusters Karamazov' en 'Doddenrit' nog steeds te werken als een tiet. (MV)

SOIRÉE ÉMANCIPÉE, VROUWEN ZINGEN DRs. P VANDAAG OM 20U
IN VERSLUYS/DÔME

TELEX

Vandaag in *Tussen Woord en Beeld*. Script: *Mzungu*, Dennis Vande Veegaete. Regie: Kaat Beels. Acteurs: Sarah Vertongen, Naomi Velissariou, Simone Milsdochter, Lisah Adeaga, Tiemen Van Haver, Benjamin Op De Beeck. Om 14 uur in de Foyer Kleine Post.

De expo *Museum van de Eigenzin* is elke dag open van 10 tot 18 uur, Mu.ZEE, Romestraat 11.

Place Musette, elke dag Franse chansons op Café Koer, van 18 tot 23 uur. Vanavond treedt gastzangeres Mich Van Hautem op om 21 uur, samen met het huisorkest o.l.v. Derek.

Vanavond om 22u première van *Rock Strangers make sense to me*. Een muzikaal visuele performance aan jawel de rode rotsen op de zeedijk.

Er zijn nog tickets voor: *Tips & Tricks* (15u), *Onbenoembaar* (16u), *In Stukken* (16u), *Amuse-Gueule* met accordeonduo Anne Niepold & Gwen Cresens (16u), *Voor we mensen werden* (19u), *Soirée Émancipée* (20u), *De herder en de garagist* (21u), *Indiaan* (21u), *Ne Swarte* (21u).

U ZINGT TOCH OOK MEE? 'NOG EVEN VOOR HET SLAPENGAAN'

Gisteravond was er de eerste *late night talkshow* met gastheer Warre Borgmans. In *Nog even voor het slapengaan* passeren elke avond festivalgasten en -medewerkers voor een gemoedelijk gesprek en een gezamenlijke terugblik op alweer een overvolle festivaldag, maar is er ook plaats voor poëzie en laatavondliedjes. Met als vaste afsluiter: onderstaande ode aan de zee. En opgevat als een participatief moment; lees: u zingt toch ook mee? Zitten vanavond om 23 uur onder anderen in het salon: Hendrik Van Doorn en Ineke Nijssen, regisseurs van *In Stukken*, en TAZ-kok Filip. Jan De Smet komt musiceren.

DE ZEE

De zee
Zingt langs de kust
Haar lied
Danst met getij
Golven in 't zonnelicht
De zee
Klinkt als een gedicht
In de oren

Bij storm
Zweeft zij haar golven hoog
Grimmig en grauw
Opeens
Komt zij tot rust
En blijft vredig en blauw

De zee
Eindeloos diep vervuld
Van een geheim
Dat zoveel schoonheid biedt
De zee
Weet ons met haar lied
Te bekoren

De zee
Draagt onze schepen ver
In het verschiet
Al brengt zij dikwijls maar
De zee
Weet altijd mijn hart
Te bekoren

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Xandry van den Besselaar, Elke Huybrechts, Simon Vandekerckhove

Foto's: Clara Hermans, Inge Baes, Steven Heene, Maarten Geukens, Phile Deprez, Deen van Meer, Thomas Dhanens, Sanne Peper

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE